האשה שנפלו פרק שמיני כתובות עט.

מסורת הש"ס

ה) [תוספתא פ"ט], ב) רש"י, [תקן כתבה שמשמעות לי' והמחוכרין]. ג) י"י כ"י, ד) [ע"ל מז:], ה) י"י כ"י, ו) [ער' תענית כ:], ז) עיין כתו"ס, ח) [י"ל פיר של נפרית], ט) [י"ל פיתום].

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לילני וכו'. ס"ל למחר כל"ל ומיבת ל"ל נמחק:

תוספות רי"ד

א"ל רבא לר"נ טעמא מאי דלא שכיח אינשי נפשי' ויהיב לאחריני. מה אנו צריכים לזה הטעם ה"ה גילתה דעתה שלא להקנות בק"נ ונתנתה לה. ותו דלקמן מפליגינן בין כלים למקצתם שמקצתם קנה המקבל ולמה קנה כיון שגילה דעתו שאינו מהכוין אלא להחזיר. א"נ בסתם הי' המעשה ולא אמרה לעדים שים דבר בשעת המתנה אלא סתם דעתה אנו אומרים שלא נחכוונה כ"א להחזיר ט) אמי' דרב ווטרא בר טביומי כתבתנהו נספה למר זוטרא בנה אמרה דבעינא לאנסובי לי' לרב וביד לסוף אינסיב ואינרשה אתת לקמיה דרי"ב כ"א אמר משום אנסובא הוא והא אינסיבא א"ל ר"ה ברי' דרי' משום דאחיתו ממולאי אמיתי מילי מוליאתא אפילו למ"ד (מכתתן) [מברחת] קני ה"מ דלא גליא דעתי' הכא הא גליא דעתה אלמא מאי דאמרי' הכא (במכתתן) [במברחת] לא מיירי אלא היכא דלא גליא דעתא אלא בסתמא הוא דאמרינן גליא דעתא הכי, וע"ל שנ"ט הוא וכן צ"ל בפירוש המורה. ולא הודיעם לעדים והשמיט הסופר תיבה ולא: לסוף אינסיבה ואינרשה אתאי לקמיה דרי"ב קרא ר"נ לשטרא. פי' שביטל שטרא ואמר לא קנתה שלא נתכוונה כ"א להחזיר ולא להקנותם ק"נ והחזיר הנכסים לאמה. וע"ל דוקא היכא דאינסיבה ואינרשה הויא בטלה והדרי לה נכסי כדאמרינן דלא שכיח אינשי נפשי' ויהיב לאחריני אבל היכא דסתה בתי בעלה נתקיימה מתנתה ובעודה תחת בעלה נמי הבת אוכלת הפירות דהאי אומדנא לא עבדי' לי' אלא היכא דמינרשא דל"ל מידי אבל היכא דיתבי תחת בעלה ואית לה מזוני ופרנסה מבעלה לא דהא במקצת נכסים ס"ה מתנתה קיימת דיכון דשיירא לנפשה סמכא בהאי שיורא כ"ש הכא דקיימא תחת בעלה:ב) (עיין בהל' שחזר הנאון מהאי סברא). אול' ר"ש לקמי' דמ"ע א"ל חזי מר נחמן חקלאה היכי מקרע שטרא דאנשי. א"ל אימא לי איזי נופיה דעובדא היכי הוה א"ל הכי והכי והוה א"ל שטר מכרחת קאמרת הכי א"ר חנילאי בר אידי אמר שמואל אנא מורה הוראה אנא. פי' שקיבל רשות מריש גלותא. ואם יבא לידי שטר מכרחת אקרענו א"ל רבא לר"נ שמא א"ל לא שכיח אינשי נפשיה ויהיב לאחריני (א"ל) ה"מ לאחריני אבל לברחה יהבה אפ"ה במקום (נפשה) [ברחה] נפשה עדיפא ליה. מיתיבי הרוצה שתבריח נכסי מבעלה כיצד היא עושה כותבת שטר פסים לאחרים דברי רשב"ג וחכ"א אין בעלה יכול למחות בידם שלא זכתה במתנה וכותבת לו מתנה על נכסים, והעילה מתנה זו להבריחם מבעלה ומקבל המתנה לא קנה (והרב חולק בזה ואומר שאינה מפיסת אותו אלא כותבת לו שטר בסתם ואינה מגלה לו דעתה כלל שהיא מתנה בטלה). וחכמים אומרים רצה משוך בה עד שתכתוב מהיום לכשארצה. פי' אם רצה המקבל מתנה שהבטיחה שלא יחזיר בנכסי משוך בה כיון ששעשתה לו שטר מתנה בסתם ואם היא רוצה להברית ולא יזכה בה המקבל תכתוב לו כך כל נכסי נתונים לך מהיום ועד זמן שארצה דמשמע כ"ז שארצה אבטל אותו ובבה"נ מהני לי' שאם יבא הבעל לזכות בהן היא האמר אני רוצה שיזכה בעל המתנה ואם תתלמן או תחגרש תאמר לו שוב איני רוצה שתהא מתנתך קיימת ולוקחת אותם: טעמא דכתבה לי' הכי הא לא כתבה לי' הכי קנתו לוקח. פי' אם היתה מתנה בסתם קנה המקבל מתנה שמתנה גמורה היא ורקשה

**אתאי לקמיה דרב נחמן קרעיה ר"נ לשטרא אזל רב ענן לקמיה דמר עוקבא א"ל חזי מר נחמן חקלאה היכי מקרע שטרי דאנשי א"ל אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה א"ל הכי והכי הוה א"ל שטר מברחת קא אמרת הכי א"ר חנילאי בר אידי אמר שמואל מורה הוראה אני [א]אם יבא שטר מברחת לידי אקרענו א"ל רבא לרב נחמן טעמא מאי דלא שכיח אינשי נפשיה ויהיב לאחריני ה"מ לאחריני אבל לברחתה יהיבא אפ"ה במקום ברחתה נפשה עדיפא לה מיתיבי [ט]הרוצה שתבריח נכסיה מבעלה כיצד היא עושה כותבת שטר פסים לאחרים דברי רשב"ג וחכ"א אין בעלה יכול למחות בידם שלא זכתה במתנה אלא שטר מברחת